

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 717/2543

นาง มอญ ทานะพันธ์ กับพวกโจทก์ ผู้ร้องสอด โจทก์ นาง ขน ใจทองโจทก์ นาง พร ใจทอง กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 57

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่ดินพิพาทมีชื่อผู้ร้องสอดกับ ห. เจ้ามรดก เป็นเจ้าของรวมกัน หลังจากโจทก์ทั้งสาม จำเลยทั้งสาม และผู้ร้องสอดได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความและศาลชั้นต้นพิพากษาตามยอมแล้ว ผู้ร้องสอดได้จดทะเบียนยกที่ดินพิพาทส่วนของตนให้แก่ ค. ค. จึงเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินพิพาทสืบต่อจากผู้ร้องสอด ทั้งในชั้นที่เจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการรังวัดแบ่งแยกที่ดินตามคำพิพากษามาตามยอม ศาลชั้นต้นก็ให้ ค. เข้าไปมีส่วนร่วมในการนำขึ้นเพื่อแบ่งแยกด้วย จึงถือว่า ค. ได้เข้ามาในคดีและเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีตามคำพิพากษามาตามยอมแล้ว เมื่อศาลชั้นต้นสั่งให้แบ่งที่ดินพิพาทตามรูปแบบที่จำเลยที่ 3 เป็นผู้นำขึ้นเป็นการกระทบสิทธิของ ค. ค. ก็ย่อมมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษามาตามยอมเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2538 ให้แบ่งที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เนื้อที่ 40 ไร่ 2 งาน 41 ตารางวา เป็นของผู้ร้องสอดในฐานะเจ้าของรวม 20 ไร่ 1 งาน 20 ตารางวา ส่วนที่เหลือให้แบ่งออกเป็น 9 ส่วน เท่า ๆ กัน แก่ผู้ร้องสอด โจทก์ทั้งสาม จำเลยทั้งสาม และทายาทคือนางยอน ใจทอง นางบังอร ใจทอง คนละส่วน เท่า ๆ กัน แต่เจ้าพนักงานที่ดินไม่สามารถดำเนินการแบ่งแยกที่ดินดังกล่าวให้คู่ความได้ เนื่องจากที่ดินพิพาทมีเนื้อที่ทั้งแปลงน้อยกว่าที่ระบุในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) กับปรากฏว่าผู้ร้องสอดได้จดทะเบียนยกส่วนของตนตาม น.ส.3 ดังกล่าวให้แก่นางคำเพียร สินชู เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2538 ก่อนที่จะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษามาตามยอม และนางคำเพียร สินชู ผู้รับโอนที่ดินจากผู้ร้องสอดคัดค้านวิธีการแบ่งแยกที่ดิน ศาลชั้นต้นนัดพร้อมคู่ความ แล้วมีคำสั่งให้แบ่งแยกที่ดินพิพาทให้โจทก์ทั้งสาม จำเลยทั้งสาม ผู้ร้องสอด นางยอน ใจทอง และนางบังอร ใจทอง โดยให้ด้านหนึ่งของที่ดินที่แบ่งแยกทุกแปลงติดทางสาธารณะนางคำเพียร สินชู อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์นางคำเพียร สินชู ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของนางคำเพียร สินชู ว่า นางคำเพียร สินชู มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นหรือไม่ ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทมีชื่อผู้ร้องสอดกับนายหู่ ใจทอง เจ้ามรดก เป็นเจ้าของรวมกันใน น.ส.3 หลังจากโจทก์ทั้งสาม จำเลยทั้งสาม และผู้ร้องสอดได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความและศาลชั้นต้นพิพากษามาตามยอมแล้ว ผู้ร้องสอดได้จดทะเบียนยกที่ดินพิพาทส่วนของตนตาม น.ส.3 ดังกล่าว ให้แก่นางคำเพียร สินชู ตามสารบัญชาการจดทะเบียนด้านหลังสำเนาหนังสือรับรองการทำประโยชน์ท้ายหนังสือเจ้าพนักงานที่ดิน และที่นางคำเพียร สินชู แบนมาท้ายคำแถลงลงวันที่ 17 เมษายน 2540 นางคำเพียร สินชู จึงเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินพิพาทสืบต่อจากผู้ร้องสอด ทั้งในชั้นที่เจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการรังวัดแบ่งแยกที่ดินตามคำพิพากษามาตามยอมศาลชั้นต้นก็ให้นางคำเพียร สินชู เข้าไปมีส่วนร่วมในการนำขึ้นเพื่อแบ่งแยกด้วย จึงถือว่านางคำเพียร สินชู ได้เข้ามาในคดีและผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีตาม

คำพิพากษามาตามยอมแล้ว เมื่อคำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้แบ่งที่ดินพิพาทตามรูปแผนที่ที่จำเลยที่ 3 เป็นผู้ชำระหนี้สิทธิของนางคำเพียร สินชู นางคำเพียร สินชู ย่อมมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่านางคำเพียร สินชู เป็นเพียงบุคคลภายนอกซึ่งรับโอนที่ดินจากผู้ร้องสอด หาใช่คู่ความที่จะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาฎีกาของนางคำเพียร สินชู ฟังขึ้น"พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 รับอุทธรณ์ของนางคำเพียร สินชู ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป

องค์คณะ

สุรพล เจียมจูไร · วินัย วัฒนเศรษฐ · ประชา ประสงค์จรรยา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/717/2543>